

Nieuwsbrief januari 2020

In deze nieuwsbrief:

- *In Memoriam Lies König*
- *Levensboek presentatie opgetekend door onze schrijfster Louise*
- *uitnodiging bijwonen interview*
- *nieuw op onze website: Q en A boekopmaak*

In Memoriam Lies König

Op 12 december is onze voorzitter Lies König plots overleden.

Lies is voor ons - de Stichting Haagse Levensboeken - van essentiële betekenis geweest. De stichting bestaat uit een kleine 200 getrainde schrijvers die beschikbaar zijn voor alle ouderen in Den Haag en omgeving die hun levensverhaal willen vertellen en dat opgeschreven willen zien in een boek voor henzelf en voor hun familie en vrienden. Toen PEP in 2013 moest stoppen met dit prachtige project heeft Lies samen met nog een paar van ons deze stichting opgericht. Inmiddels worden nu jaarlijks minimaal 50 levensboeken geproduceerd en dus ouderen gelukkig gemaakt.

Lies werd voorzitter en heeft geweldig getrokken aan de inrichting en de dagelijkse activiteit van deze volledig uit vrijwilligers bestaande organisatie. Over een paar maanden vierten we ons eerste lustrum en wat is het vreselijk jammer dat Lies dat niet - met terechte trots - kan meemaken.

Op 10 december hadden wij onze eindejaarsbijeenkomst van de ruim twaalf mensen die vrijwel dagelijks de training, de PR en de matching van schrijvers en vertellers verzorgen. Het was een buitengewoon levendige en gezellige bijeenkomst in een klein cafeetje waar Lies in alle opzichten de centrale figuur was met enthousiaste verhalen over wat zij in haar leven had gedaan over de hele wereld.

Ondanks dat we allemaal al een hele tijd wisten van haar ziekte, duidde niets erop dat slechts een paar dagen later haar leven zou eindigen.

Ons rest slechts grote dankbaarheid voor wat Lies voor elkaar heeft gebracht.

Wij wensen haar man Henk en haar kinderen, kleinkinderen en familie alle mogelijke sterkte.

Levensboek presentatie

Kerstgeschenk

Ze zat al helemaal klaar, aan de tafel in haar gezellig versierde huis. De kerstboom stond te pronken midden in de kamer, ze had hem samen met haar kleinzoon opgetuigd. Ik kwam de levensboeken brengen, vijftien stuks voor de hele familie. Ben je er klaar voor Hanna? Ik kan niet wachten zei ze. Het manuscript had ze helemaal gelezen maar wat ik met de foto's en de lay-out had gedaan wist ze niet. Dat laat ik in alle vertrouwen aan jou over, had ze gezegd. En nu was het moment daar. Eerlijk gezegd vond ik het best spannend en hoopte natuurlijk van harte dat ze het boek mooi vond. In het afgelopen jaar was ik vijftien keer bij haar geweest. Haar kinderen hadden al zo vaak gezegd dat ze een levensboek moest laten maken. Haar broer had dat ook laten doen en de reacties waren enthousiast. Hun levensverhaal kende een oorlogsverleden. Na er goed over te hebben nagedacht meldde ze zich ook bij de Stichting Haagse Levensboeken. En zo werd ik in contact gebracht met deze fit ogende 82-jarige dame met wie het meteen klikte. We gingen van start en de wekelijkse bezoeken aan haar waren fijn en gezellig. Goed bijgehouden fotoalbums lagen steeds klaar en vulden haar verhaal aan. Ik raakte steeds meer onder de indruk. Hanna vertelde over haar jeugd en de oorlogsjaren in Duitsland door de ogen van het jonge meisje dat ze toen was. Hoe ze met haar familie maandenlang in eigen land de moeilijkheden heeft moeten doorstaan als Heimatvertriebenen. Vervolgens gaat het over haar tienerjaren en de weg naar zelfstandigheid. Waarom ze haar broer achterna ging naar Nederland en over hoe het leven hier vorm kreeg met haar gezin en werk. Ondertussen wist niemand over haar levensboek. Het moest een verrassing worden. Tweede kerstdag zou het ingepakt liggen op de borden van haar kinderen en kleinkinderen. Hanna bekeek het boek zwijgend, bladerde het door en zei niets. Het duurde even, ik keek stil en vol spanning toe. Ineens slaat ze de handen voor haar ogen en huilt. Ik voel mijn ogen ook vol lopen. Ik ben zo blij, zegt ze. We kijken elkaar aan en hebben niet veel woorden meer nodig. Het boek is klaar.

Deze levensboek presentatie was klein maar voelde groots, zo samen, daar bij de kerstboom in haar warme huis. Wat zou ik graag om een hoekje kijken en de reacties van haar gezin zien. Ze gaat het me vast nog eens vertellen. Met een lief tasje vol kerstlekkers ga ik naar huis. Mijn kerst is begonnen.

Louise.

‘Levensboeken schrijven’ onderwerp in talkshow

Hoe is het om samen een levensboek tot stand te brengen? Deze vraag en andere vragen over levensboeken brengt presentator Frans Limbertie ter sprake in de talkshow ‘Rondom Rijswijk’ op zondag 16 februari in wijkcentrum Stervoorde. Gasten zijn schrijver Brigitta Visser, verteller Sophie van der Neut en ambassadeur voor Rijswijk, Hanneke Sas. U bent van harte welkom om hierbij aanwezig te zijn van 14.00 tot 15.15 uur aan Dr. H.J. van Mooklaan 1 in Rijswijk. U kunt zo bij het wijkcentrum Stervoorde binnenlopen, want de toegang is gratis. Naast het schrijven van levensboeken komen ook andere onderwerpen aan bod. Na afloop is er gelegenheid om met een kop koffie of thee samen na te praten.

Nieuw op onze website: Q en A boekopmaak

Op onze website www.haagselevensboeken.nl vindt u onder de knop “vrijwilligers, functies en cursussen” een nieuwe knop genaamd “Q en A boekopmaak”.

Antwoord op veelvuldige vragen en problemen betreffende de boekopmaak zullen wij hier publiceren. Heeft u vragen over de opmaak of het maken van een boek via een internetuitgever dan kunt u die stellen via vragen@haagselevensboeken.nl. U krijgt dan zo spoedig mogelijk persoonlijk antwoord en als uw vraag relevant is voor andere schrijvers, dan publiceren wij uw vraag en het antwoord op onze website.
